

bidrage til, at man har fået sådan et samarbejde i gang. Jeg vil også godt benytte lejligheden til at slå et slag for erhvervsforskerordningen, som også er en mulighed for, at man får noget forskning, der har tæt tilknytning til erhvervslivet, og derved også får skabt de der netværk, som vi har brug for.

Folketingets Forskningsudvalg var jo her i september på besigtigelsestur til bl.a. Syddansk Universitet, som det nu hedder, hvor vi f.eks. så, hvordan A.P. Møller-fonden har givet 75 mio. kr. til udbygning af deres universitet. Det samme gælder LEGO, og her var det jo slående, at man jo faktisk sagde, at forskningsfriheden og i hvert fald friheden til at råde var nærmest større end ved de mange cigarkasser, som vi har inden for det offentlige.

Så min konklusion, når det gælder det faktum, at vi skal have mere privat finansiering, er, at hvis det skal sikres, og vi også skal sikre forskningsfriheden, er det sådan set vigtigt, at også den institution, som modtager pengene, og det gælder både fra de mange offentlige fonde og de mange forskellige cigarkasser og den erhvervsmaessige finansiering, selv har nogle målsætninger med, hvad den vil, og så vil det netop kunne styrke universitetet. Men hvis der er tale om en institution, som ikke selv ved, hvor den vil hen, kan man selvfølgelig godt komme til at blafre, hvis man har snart den ene forskningsfond og snart den anden, men det er jo i og for sig op til institutionerne at være opmærksom på det.

Så kommer den næste diskussion, og det er spørgsmålet, om sponsorering skal være synlig og den skal være gennemsigtig. Det er vi helt enige i.

Når så forespørgerne specielt nævner sundhedsområdet, er vi også enige om, at det nok er dér, at nogle har følt, at der kunne være mistanke om, at nogle måske var præget af, at de havde fået sponsorering fra et bestemt medicinalfirma. Den mistanke vil vi ikke have skal sidde på nogen, og vi er navnlig meget kritiske, når det gælder hospitalernes finansiering, og det mener vi faktisk at der virkelig bør sættes fokus på.

Der er jo allerede en lov om videnskabetiske råd, og om, at man skal vide, hvad det er, man afprøver i sådan nogle forsøg. Så jeg vil understrege, at på den ene side ville vi aldrig være nået så langt i sundhedsforskningen, hvis ikke vi havde privat finansiering. På den anden side er det vigtigt, at man sikrer, at der er den åben-

hed, så vi ikke risikerer, at der i virkeligheden måske nogle gange kan skabes unødigt mistanke om, at noget ikke er, som det burde være. Derfor støtter vi også det forslag til vedtagelse og er medforslagsstillere.

Vi har i øvrigt også noteret os, at ministeren har lovet, at han vil gøre det på så ubureaukratisk en facon som muligt. Det synes vi lyder vældig godt. Så alt i alt, så tror jeg, at der kommer noget konstruktivt ud af den her forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Vi kan jo konstatere, at vi alle sammen eller i hvert fald de, der hidtil har talt, bruger nogenlunde de samme ord, nemlig åbenhed og gennemsækelighed. Og jeg er meget enig med fru Hanne Severinsen i, at det er vigtigt, at der ikke kommer til at sidde nogen mistanke på nogen forsker.

Men det springende punkt er, hvordan vi sikrer os det fuldt ud, og jeg vil sådan set gerne spørge fru Hanne Severinsen, om hun har forslag til, hvordan vi kommer videre med det her arbejde. Vi har der her forslag til vedtagelse, hvor vi peger på et par konkrete initiativer, men hvordan kommer vi videre med debatten, så vi renser forskerne fuldstændigt for en sådan mistanke?

Jeg tænker især på diskussionen omkring opslag, og hvordan Venstre stiller sig til kravet om åbne opslag overalt, altså ubetinget, også når det gælder forskere finansieret af eksterne midler, der er private.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det allersidste meget konkrete forslag vil jeg ikke tage stilling til her, men jeg vil sige, at jeg synes, sådan som forskningsministeren nævnte det, at f.eks. sådanne nogle oplysninger og meget omhyggelige oversigter over, hvad der går til hvad, og hvem det er, der har bidraget, som Aarhus Universitet nu lægger frem i deres årsskrift, bør være offentligt tilgængelige og gerne på Internet, sådan at enhver journalist, der har interesse i et eller andet, har mulighed for at se, at det her er tilfældet.

Jeg tror, at det er en udmærket vej at gå, men ellers har jeg da fuld tillid til, at ministeren vil opfylde den vedtagelse, som vi nu er blevet enige om.